

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-56/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Blanše Turić, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa odvjetnik iz Odvjetničkog društva, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 20. prosinca 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/251, urbroj: 376-10-18-20 od 22. siječnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d. za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika utvrđuje se da je tužitelj Hrvatski Telekom d.d. infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na, tim rješenjem, navedenim česticama te se utvrđuje visina naknade za pravo puta koja iznosi 1.677.733,00 kn godišnji počevši od 20. lipnja 2016. te je određeno da naknadu za prvu i drugu godinu treba platiti u roku od 8 dana od primitka rješenja, a za razdoblje koje je plaćeno temeljem ugovora broj: F4.1.-541/13 od 13. siječnja 2014. i Aneksa tog ugovora od 24. studenoga 2015. je potrebno umanjiti za iznos koji je Hrvatski Telekom d.d. već platio u 2016. i 2017. godini Županijskoj upravi za ceste.

Tužitelj Hrvatski Telekom d.d. osporava navedeno rješenje iz svih zakonom propisanih razloga. Ističe da je tuženik prilikom određivanja trenutka od kada se računa obveza plaćanja naknade za pravo puta pogrešno primijenio materijalno pravo te posljedično time neosnovano priznao Županijskoj upravi za ceste pravo na naknadu za razdoblje od dana zaprimanja zahtjeva. Smatra da se nije mogao primijeniti Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“ 95/17. – dalje u tekstu: Novi Pravilnik). Smatra da tuženik nije imao osnove za priznavanje Županijskoj upravi za ceste

naknade za pravo puta na javnim cestama u vlasništvu RH budući da je sukladno odredbama Zakona o cestama na istima moguće zasnovati isključivo pravo služnosti ili pravo građenja i to prema cijenama utvrđenim Odlukom Vlade Republike Hrvatske. Smatra da je bitno zemljišno-knjižno stanje, a ne faktično. Ističe da su pojedine čestice koje se navode u rješenju, u vlasništvu fizičkih osoba, na primjer k.č. broj 4500/1 k.o. Selište, k.č. broj: 4507/4 k.o. Selište, k.č. broj: 4510/1 k.o. Selište, k.č. broj: 3915 k.o. Selište, k.č. broj: 4455, 4456/1 i 4456/2 sve k.o. Selište.

Isto tako ističe da je tuženik pogrešno zaključio da ugovor o služnosti sklopljen između Županijske uprave za ceste i tužitelja više ne proizvodi pravne učinke. Smatra da se radi o prethodnom pitanju. Predlaže da Visoki upravni sud odluči o prethodnom pitanju odnosno podredno da poništi rješenje tuženika i odbije zahtjev za utvrđivanje plaćanja naknade na ime prava puta, odnosno da prekine postupak te odlučivanje o tužbi sve dok nadležni sud pravomoćno odluči o prethodnom pitanju i obveže tuženika podmiriti tužitelju troškove postupka. Predlaže odgodu izvršenja i nagodbu.

Tužitelj, Županijska uprava za ceste Sisačko-moslavačke županije, osporava dio točke III. rješenja koji glasi: a za razdoblje koje je plaćeno temeljem ugovora broj: F41-541/13 od 13. siječnja 2014. i Aneksa tog ugovora od 24. studenoga 2015., naknadu je potrebno umanjiti za iznos kojeg je Hrvatski Telekom d.d. već platio u 2016. i 2017. godini.

U bitnome navodi da Ugovor i Aneks ugovora koji su otkazani s danom 27. prosinca 2017., u trenutku donošenja osporenog rješenja nisu bili na snazi. Tužitelj navodi da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio da je naknadu potrebno umanjiti za iznos kojeg je Hrvatski Telekom d.d. već platio u 2016. i 2017. godini iz razloga što navedeni plaćeni iznosi ne spadaju u rješavanje upravne stvari niti u upravno područje, niti su navedeni iznosi plaćeni za iste čestice niti za isto razdoblje na koje se odnosi pobijano rješenje tuženika. Smatra da navedene činjenice tuženik nije utvrđivao i nije smio utvrđivati u upravnom postupku, stoga predlaže da se poništi dio točke III. rješenja.

Tužba tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d. zaprimljena je kod ovoga Suda pod poslovnim brojem: UsII-56/18, a tužba tužitelja Županijske uprave za ceste Sisačko-moslavačke županije pod poslovnim brojem: UsII-78/18, a kako se radi o tužbama koje su podnesene protiv istog rješenja, trebalo je navedene predmete spojiti u smislu odredbe članka 113. i 114. Sudskog poslovnika („Narodne novine“ broj: 37/14., 49/14., 85/15., 35/15. i 123/15., 45/16., 29/17., 33/17., 34/17. i 57/17.) radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke pod poslovnim brojem: UsII-56/18.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže da se tužbeni zahtjevi oba tužitelja odbiju. Poziva se na praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske vezanu za primjenu Novog Pravilnika (UsII-319/17 od 11. siječnja 2018.). Ističe da su načini prestanka ugovora propisani odredbama Zakona o obveznim odnosima i isti ne mogu ovisiti o razlozima i načinu prestanka stvarnih prava. Smatra da je ugovor prestao jednostranim raskidom. Što se tiče tužbenog zahtjeva tužitelja Županijske uprave za ceste Sisačko-moslavačke županije poziva se na presudu UsII-130/17 od 6. rujna 2017. kojom se rješenje tuženika poništava iz razloga što je zbog prešućivanja činjenice da postoji ugovorno uređenje odnosa između stranaka u postupku rješenjem odredio obvezu plaćanja naknade za pravo puta makar je ista već bila isplaćena temeljem sklopljenog ugovora o osnivanju prava služnosti. Predlaže odbijanje tužbenih zahtjeva.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13.,

71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK) kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred tuženikom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na opće dobro ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a te utvrđivanja količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta. Iz navedene odredbe slijedi kako je zahtjev ovlašten podnijeti upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine što znači da činjenice u pogledu vlasništva nekretnine u upravnom postupku moraju biti pravilno i potpuno utvrđene jer su odlučne za pravilnu primjenu navedene odredbe kao mjerodavnog materijalnog prava. Činjenično stanje mora biti nedvojbeno utvrđeno za razdoblje za koje se obveza određuje pri čemu je već u ranijoj sudskoj praksi istaknuto kako je odlučno upisano zemljišnoknjižno stanje.

Prema ocjeni ovoga Suda tuženik je pogrešno primijenio materijalno pravo budući da iz priloženih zemljišnoknjižnih izvadaka, koji se odnose na čestice obuhvaćene točkom 1. izreke osporenog rješenja, proizlazi da Županijska uprava za ceste nije vlasnik svih navedenih čestica, odnosno nije upravitelj općeg dobra na tim česticama pa je zbog toga osporeno rješenje nezakonito.

Prema već izraženoj sudskoj praksi (presuda ovog Suda poslovni broj: UsII-321/17 od 5. travnja 2018.), a s obzirom na prijelaznu odredbu članka 9. Novog Pravilnika, koja propisuje da će se postupci započeti po ranijem Pravilniku dovršiti po odredbama Novog Pravilnika, prema ocjeni ovog Suda u postupku treba primijeniti odredbu Novog Pravilnika.

Što se tiče navoda tužitelja vezanih za ugovor o služnosti valja istaći da prema ocjeni ovog Suda u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, u okolnostima konkretnog slučaja, a sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta u ovom postupku. Stoga nije osnovan navod tužitelja da tuženik pogrešno zaključuje da ugovor o služnosti više ne proizvodi pravne učinke budući da spisu predmeta prileži dokaz o otkazu navedenog ugovora.

Što se tiče navoda iz tužbe tužitelja Županijske uprave za ceste Sisačko-moslavačke županije vezanog za dio odredbe točke III. rješenja valja istaći da postojanje ranijeg ugovora među strankama, treba imati u vidu prilikom određivanja naknade za pravo puta. Naime, podnošenje zahtjeva uz prešućivanje činjenice da su odnosi tužitelja Hrvatskog Telekoma i Županijske uprave za ceste ugovorno uređeni, a naročito podnošenje zahtjeva prije raskida sklopljenog ugovora upućuje na zaključak prema kojem u postupanju tužitelja Županijske uprave za ceste ne postoji dobra vjera, tako da je ispravno umanjiti naknadu za iznose kojeg je tužitelj Hrvatski Telekom d.d. platio tužitelju Županijskoj upravi za ceste Sisačko-moslavačke županije temeljem ugovora broj F4-541/13 od 13. siječnja i Aneksa 1 tog ugovora od 24. studenoga 2015. godine.

Trebalo je stoga temelje odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS) poništiti osporeno rješenje, kao pod točkom I. presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a budući da tužitelj Hrvatski Telekom d.d. nije u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, jer je između ostalog, zatražio poništenje rješenja i odbijanje zahtjeva za utvrđivanjem plaćanja naknade na ime prava puta te je stoga odlučeno kao pod točkom II. presude.

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a (točka III. presude).

U Zagrebu 20. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	7.3.2019. 8:35:38	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/18-01/34	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-4	spis	0

d2231195